

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 53. Sessio XI. Basileensis Synodi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV. esse, decisuri forent, alius extra Basileam
A.C. 1433. locus designaretur.

§. LII.

Patrum Synodi responsum.

Labb. Conc. **H**æc Legatorum oratio Patribus minus
to. 12. p. 699. grata acciderat; quapropter illis re-
 spondent, se semper ac palam professos
 esse, Synodum legitime fuisse congrega-
 tam, proin nec a Romano Pontifice sine
 ipsius Concilii assensu dissolvi posse, nec
 ipsos Patres absque Religionis, & Eccle-
 siæ dedecore ejusmodi petitionibus, quas
 omnino absonas, atque illicitas censerent,
 ullatenus annuere posse.

§. LIII.

Sessio XI. Basileensis Synodi.

Ibid. p. 505. **O**ratores Eugenii accepto responso dis-
 cedunt, die vero vigesima septima
 Aprilis, quæ erat feria secunda, habita
 est Sessio undecima, in qua Patres sedu-
 lam navarunt operam, ut Constantiensis
 Synodi decretum in sessione trigesima
 nona conditum, quo Concilia pro refor-
 matione Ecclesiæ convocari sancitur, ex-
 planarent, sensumque illius genuinum
 definirent, hac via cavillationibus Fau-
 torum Curia Romanæ obviaturi, qui
 sele

sefe huic decreto continuo opponere volebant (*). Sæcul. XV.
A.C. 1433.

Itaque statuunt, ut, si forte Pontifex negligeret, aut juxta præfati decreti (**)
sanctio-

(*) *Nec Papam nec Romanæ Sedi addictos frequenti Conciliorum convocationi se unquam opposuisse, ex tot Synodorum longe ante Basileensem celebratarum decretis constat, cunctis ad reformationem Ecclesiæ tendentibus. Illis vero non solum summi Pontifices, sed universa Ecclesiæ sese opposuit, & hodie dum opponit, qui sub obtentu reformandæ Ecclesiæ se ab obedientia supremo Capiti debita subtrahunt, Conciliorum auctoritatem eo tantum fine usque ad sidera tollunt, ut depressa supremi Judicis auctoritate ipsimet fidei, morum disciplinæ, ac totius Reipublicæ Christianæ arbitri evadere possent; cujus rei luculentum nobis exhibet specimen Basileensis Concilii historia, in qua nil nisi continua contra legitimum suum caput rebellio, insatiabilis membrorum ambitio, proprii judicii pertinacia tanto excessu deprehenditur, ut conciliabulum, quod illius fautores legitima Pontificis auctoritate dissolvere detrectarunt, tandem Principes etiam sæculares vi atque minis dissiparint.*

(**) *Spondanus, quem alias Continuator admodum copiose descripsit, ad hunc annum num. 8. addit hæc verba: Quorum decretorum quædam in suum sensum explicarunt.*

Sæcul. XV.
A.C. 1433.

sanctionem Synodos singulis decem annis convocare, ac celebrare detrectaret ad Ecclesiasticos, alias de jure vel consuetudine interesse solitos, Concilium convocandi jus devolveretur, requisita nequidem Pontificis licentia; ita quidem ut nec ipse Papa ejusmodi convocationem impediendi potestatem haberet; Si vero Pontifex quovis pacto talis Synodum celebrationem inturbet, ipso facto a officio Papali suspensus declararetur (*) ejusque administratio Apostolica ad Concilium devolveretur. Si autem Papa, aut quicumque, quibus Synodos convocandi jus competit, huic decreto non satisfecerint, vel obstinati fuerint, adversus eos usque ad privationem suarum dignitatum generale Concilium procederet. Præterea explicarunt Patres hæc Constantiensis Synodi verba: *Nullatenus prorogetur*, declarando, quod per ea Synodum differre, omnino prohibeatur, ita ut nec per ipsum summum Pontificem prorogari, aut Concilium actu congregatum dissolvi, transferri, aut interrumpi possit. Tandem Patres decreverunt, quod

(*) Hæc Continuator minime ex Actis Concilii, sed ex suo Edmundo Richerio Hist. Conc. l. 2. fol. mihi 407. desumpsit, forte haud alio consilio, quam quod ille acriori stylo in Pontificis auctoritatem descivisset.

futuri Concilii locus uno mense ante finem prioris Synodi designaretur, atque imposterum illi, quos in Pontificem eligi contingeret, hujus decreti observantiam jure jurando sponderent: id vero ita intelligendum, ut Papam eligentes ante Conclavis ingressum sacramento fidem suam obstringerent, eum, qui ex ipsis eligendus esset, hoc decretum exacte servaturum. His peractis Synodus laudatum decretum promulgari jussit.

Sæcul. XV.
A.C. 1433.

§. LIV.

Præsides a Papa ad Synodum missi.

Paucis post hanc consultationem elapsis diebus Synodus a Sigismundo Rege literas accepit Viterbii die nona Maji datas, quibus significabat Patribus, a Pontifice Legatos fuisse deputatos, qui ejus nomine Concilio a se confirmato præessent, sed quia horum discessui quædam adhuc obstarent impedimenta, alios interim præsides ab eodem mitti. Quapropter hortabatur Patres, ut hosce Legatos speciali honore reciperent, nec quicquam agerent, quo Ecclesiæ pax perturbari posset. Demum eosdem certiores reddebat, Papam altesatis Deputatis, donec quatuor Cardinales Legati Basileam venirent, plenam decidendi potestatem dedisse, adhibito tamen ceterorum Synodi